

Uitreiking dekenprijs aan mr. J. Beer op 29 maart 2018.

Voor de gasten van John Beer en anderen die de jaarvergadering van de Amsterdamse orde voor het eerst bezoeken zal ik eerst even toelichten wat de Amsterdamse dekenprijs is.

Hij is in 2002 door de toenmalig Amsterdamse deken Herman Doeleman ingesteld als jaarlijks tijdens de jaarvergadering door de deken uit te reiken prijs. Anders dan de naam doet vermoeden is het niet de deken die uitmaakt wie hem krijgt maar de Amsterdamse raad, het bestuur van de Amsterdamse orde van advocaten. Het onderwerp staat al vele maanden voor de jaarvergadering als vast punt op de agenda van onze maandelijks vergaderingen.

Het is niet zo dat wij ons in het overleg over de toekenning beperken tot de Amsterdamse advocaten en zelfs niet tot uitsluitend advocaten maar de praktijk wijst uit dat het in verreweg de meeste gevallen gaat om Amsterdamse advocaten of Amsterdamse oud-advocaten. De criteria voor de toekenning zijn vaag. Het moet gaan om iemand die zich onderscheidt als een sieraad voor de beroepsgroep. Dat klinkt nu heel erg 2002 en daarom spreken wij nu in termen als iemand die zich onderscheidt, iemand die het verschil maakt.

In de praktijk werkt het zo dat er gedurende een reeks van maandelijks vergaderingen van de Amsterdamse raad de nodige namen worden opgeworpen, advocaten en niet advocaten, oud en jong, Amsterdam en niet-Amsterdam, met motivering zonder motivering tot de naam valt waar iedereen het direct over eens is en we het gevoel hebben: dat we daar niet eerder opgekomen zijn.

Tot zover de criteria. Dan de prijs zelf.

Vorig jaar hebben wij, 15 jaar na de instelling van de dekenprijs, besloten tot een nieuwe wisselprijs. Het is een bronzen beeld gemaakt door de beeldend kunstenaar Albert Zweep uit Amsterdam. De winnaar mag het origineel en heel jaar lang op zijn bureau of een andere prominente plaats neerzetten en moet hem dan weer afstaan. Als herinnering krijg je op dat moment wel een kleiner exemplaatje dat je mag houden en dat, anders dan bij een Koninklijke onderscheiding, na je dood niet weer hoeft te worden ingeleverd.

Ik maak deze vergelijking met een koninklijke onderscheiding omdat je die vorig jaar al gehad hebt bij de viering van je 40-jarig advocatenjubileum. De onderscheiding kreeg je toen uitgereikt van Eberhard van der Laan die de dekenprijs vorig jaar in maart zelf

gekregen had.

Dat vormde voor ons de enige aarzeling om jou de dekenprijs dit jaar toe te kennen. Niet zozeer omdat dat een kwestie van "teveel eer" zou zijn maar meer van "wat moeten wij dan nog" maar toen ik in ons telefoongesprek over de toekenning van de prijs deze aarzeling met je deelde zij je onmiddellijk dat je er zeer blij mee bent omdat de dekenprijs een erkenning door je vakgenoten is. Zo is het ook precies en daar komt bij dat er nooit sprake zal zijn van een dekenprijsregen.

Waarom hebben wij als vakgenoten besloten jou dit jaar de prijs toe te kennen? Waarom ben je iemand die zich onderscheidt, iemand die het verschil maakt? Daarvoor zijn meerdere redenen die ik kort toelicht.

In de eerste plaats heb je, met je kantoorgenoten, van het begin af aan de principiële keus gemaakt om uitsluitend voor slachtoffers op te treden. De meeste advocaten zijn minder principieel, als het ware "meerzijdig afspeelbaar", en daardoor alleen al minder prominent zichtbaar. Mede door deze zichtbaarheid, maar vooral ook de wijze waarop jij met je kantoorgenoten met de vanuit de principiële keus vaste wederpartijen omging en hun respect afdwong, de bedrijven, zorgverleners, veroorzakers van gruwelijke ongelukken in de brede zin van het woord ongelukken, en hun aansprakelijkheidsverzekeraars heb je de personenschade praktijk in Nederland niet alleen op de kaart gezet maar ook ontwikkeld. Ik noem een paar aansprekende zaken: vliegtuigrampen (Turkish Airlines, Faro, Tripoli, MH17), de vuurwerkcramp in Enschede, de West-Friese fauna, de nieuwjaarsbrand in Volendam en de Monstertruck in Haaksbergen.

Tweede reden: de medische aansprakelijkheid. Dat is een lastig rechtsgebied omdat het een grote medische en technische en juridische kennis vergt. Bovendien heb je altijd te maken met cliënten die zich als het ware "dubbel gepakt" voelen, eerst door hun medische situatie en daarna ook nog door de discussies rond de aansprakelijkheid, causaal verband en omvang schadevergoeding. Het zijn de cliënten die je maandagochtend opbellen om te vragen hoe het met de zaak staat omdat ze er in het weekend over hebben nagedacht. Je hebt deze zaken niet alleen voor individuele slachtoffers gedaan en ook niet alleen in Nederland maar ook voor grote groepen slachtoffers van hetzelfde onheil waarvoor buitenlandse partijen verantwoordelijk waren. Een paar zaken met minder Nederlandse namen: de Björk-Shiley hartkleppen, de siliconen borstprothesen, het geneesmiddel Vioxx, het vaccin tegen Spaanse griep Pandemrix. Je hebt de ontwikkeling van dit rechtsgebied opgepakt en naar een hoger

plan gebracht.

De derde reden: je zoekt ten behoeve van de belangen van de slachtoffers niet zozeer het conflict, integendeel zelfs maar ook de reden en de regelgeving. Een mooi voorbeeld van zo'n actie is je streven om het recht op affectieschadevergoeding, die in Europa in tal van landen een wettelijke grondslag heeft, ook in de Nederlandse wetgeving een basis te geven. Je creëert een opening door een baanbrekend arrest over de toekenning van shockschade door de rechter en bent daarna actief om de door de Hoge Raad gemiste wettelijke grondslag voor de toekenning van immateriële schadevergoeding aan nabestaanden in de Nederlandse wetgeving opgenomen te krijgen. Dat is nu een wordt vervolgd kwestie.

De vierde reden: die is weer meer internationaal. Je bent oprichter van dan wel zeer actief betrokken bij tal van internationale organisaties op het gebied van personenschade. Ik noem: de American Association for Justice, de Pan European Organisation of Personal Injury Lawyers en de ASP, de organisatie voor advocaten voor slachtoffers van personenschade.

De vijfde reden: je doet dit allemaal niet alleen en niet voor nu maar werkt in het verband van je eigen kantoor Beer waar veel bevlogen advocaten werken en gewerkt hebben die het vak verder brengen. En je hebt in 2014 de Stichting Beer Impuls opgericht die onder andere de ontwikkeling van jong talent op het gebied van rechtshulp aan slachtoffers van personenschade stimuleert. De stichting schrijft onder meer een landelijke scriptieprijs uit en is steeds op zoek naar vernieuwende inzichten die het vakgebied personenschade ten goede komen.

En zo kan ik nog veel meer bijzondere verdiensten noemen zoals je bijdrage aan de invoering van de No Cure No Pay uitzondering in de regelgeving voor advocaten in personenschadezaken waarmee een access to justice is gecreëerd voor die slachtoffers in zaken waarin aansprakelijkheid en/of calamiteit ter discussie staan maar geen aanspraak bestaat op gefinancierde rechtshulp. Aan de andere kant de niet materiële kanten van opkomen voor slachtoffers, de aandacht voor de verwerking van ellende door slachtoffers: Schadevergoeding is goed maar leedverwerking is beter.

Dat je je met dit alles als een soort rolmodel, een gangmaker, een ingetogen doorvechter en als advocaat onderscheidt zal duidelijk zijn.

Maar waar het natuurlijk eigenlijk ook wel heel erg omgaat, en daar sluit ik mee af, is dat

je als advocaat op dit rechtsgebied als belangenbehartiger voor alleen slachtoffers en omgeven door kantoorgenoten ongelooflijk veel betekent hebt en nog steeds heel veel betekent voor al die slachtoffers die geheel of deels buiten hun eigen toedoen, door een onheil in hun leven, zijn aangetast in het belangrijkste in dat leven, hun gezondheid of hun familie dat je in zo'n geval van radeloosheid, soms ook escalerend naar redeloosheid. Dat je als advocaat steeds maar weer raad en daad en aandacht kunt bieden en resultaat bereiken voor zoveel slachtoffers die anders veel minder af zouden zijn geweest dat maakt je de advocaat die dit jaar de dekenprijs verdient.